

Zgłoszenie prac geodezyjnych i kartograficznych, cz. 2

Jeśli brak zgody co do materiałów i opłat

Obowiązek poniesienia opłat za materiały udostępniane z zasobu z jednej strony (wykonawcy) powoduje naturalną chęć ograniczenia materiałów, z drugiej zaś (organu) szerszą ocenę potrzeb. Jeśli nie dojdzie do porozumienia, sytuacja się komplikuje. I to, niestety, częściowo także z przyczyn legislacyjnych.

Grzegorz Ninard

Jednym z nowych zapisów ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* [1, dalej *Pgik*] o charakterze gwarancyjnym, zabezpieczającym wykonawcę przed arbitralnością organu, jest art. 40f przewidujący, że w przypadku sporu dotyczącego zakresu udostępnianych materiałów zasobu właściwy organ służby geodezyjnej i kartograficznej wydaje decyzję administracyjną. Generalnie w doktrynie i orzecznictwie sądownoadministracyjnym przyjmuje się bowiem, że forma procesowa decyzji administracyjnej lepiej zabezpiecza interesy podmiotu prawa (choćby poprzez istnienie trybu odwoławczego i możliwości dalszej skargi do sądu administracyjnego) niż zwykła czynność materialno-techniczna organu administracji publicznej.

Przepis art. 40f *Pgik* umieszczono nie w rozdziale czy w grupie przepisów poświęconych instytucji zgłoszenia prac geodezyjnych i kartograficznych, ale w rozdziale odnoszącym się do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (PZGiK), w grupie przepisów dotyczących udostępniania danych z zasobu i pobierania opłat za udostępnienie materiałów lub dokonanie określonych czynności (dalej: czynności na zasobie). Zgodnie z art. 40d ust. 3 *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* opłatę pobiera się przed udostępnieniem materiałów zasobu lub przed wykonaniem czynności, o których mowa w art. 40b ust. 1.

• Jedna decyzja

Tym samym instytucje udostępnienia danych z zasobu oraz ustalenia i pobrania opłaty z tytułu dokonania określonych czynności na zasobie stają się częściowo elementem trybu udostępnienia materiałów w związku z dokonaniem zgłoszenia prac geodezyjnych. Mamy tu zatem do czynienia z dwiema odrębnymi instytucjami prawnymi (zgłoszeniową oraz udostępniania danych z zasobu i pobierania opłat za czynności na zasobie), które posiadają jedną instytucję wspólną, jaką jest wydanie decyzji ustalającej władczo zakres materiałów oraz pobieraną opłatę. To przenikanie się dwóch instytucji w kontekście art. 40f *Pgik* powoduje trudności interpretacyjne w stosowaniu wskazanego artykułu w stosunku do instytucji zgłoszenia prac geodezyjnych. I o ile umieszczenie art. 40f *Pgik* wśród przepisów o ponoszeniu opłat ma swoją logikę, to wyodrębnienie tego artykułu z przepisów dotyczących zgłoszenia prac geodezyjnych już niespecjalnie.

Pojawia się bowiem pytanie, czy w związku ze zgłoszeniem prac geodezyjnych i brakiem uzgodnienia co do listy materiałów organ przed wydaniem decyzji, o której mowa w powołanym art. 40f *Pgik*, powinien dokonać innych czynności przewidzianych w *Pgik* dla instytucji odpłatności. Problem ten jest o tyle istotny, że z treści art. 40f wynika możliwość, a nawet powinność wydania jednej decyzji w sprawie i zakresu materiałów udostępnianych z zasobu, i opłaty pobieranej z tego tytułu.

Zgodnie z art. 40f *Pgik* w przypadku sporu dotyczącego zakresu udostępnianych materiałów zasobu lub wysokości należnej opłaty właściwy organ służby geodezyjnej i kartograficznej wydaje decyzję administracyjną (ust. 1). Wniesienie odwołania od decyzji w sprawie ustalenia wysokości opłaty za udostępnianie materiałów zasobu nie wstrzymuje udostępnienia tych materiałów, pod warunkiem uiszczenia opłaty w wysokości ustalonej w zaskarżonej decyzji (ust. 2). W przypadku gdy w wyniku rozpatrzenia odwołania lub ponownego rozpatrzenia sprawy na skutek wyroku sądu administracyjnego wysokość opłaty zostanie zmniejszona, nadpłata podlega zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi (ust. 3).

• Odpłatność

Przepisy te poprzedzone zostały regulacją poświęconą instytucji odpłatności. Zgodnie z postanowieniami *Pgik* organy prowadzące PZGiK udostępniają materiały zasobu odpłatnie (art. 40a ust. 1). Organy te pobierają opłaty za wskazane imiennie w przepisie czynności. Ustawa przewiduje także zwolnienia podmiotowe i podmiotowo-przedmiotowe z tego obowiązku (art. 40b). Uprawnienia podmiotu dotyczące możliwości wykorzystywania udostępnionych mu materiałów zasobu określa licencja wydawana przez organ udostępniający te materiały (art. 40c ust. 1). Opłata za udostępnianie materiałów zasobu oraz za wykonanie czynności, o których mowa w art. 40b ust. 1, jest iloczynem odpowiednich stawek podstawo-

wych, liczby jednostek rozliczeniowych oraz współczynników korygujących lub sumą takich iloczynów (art. 40d ust. 1). Wysokość stawek podstawowych w odniesieniu do odpowiednich jednostek rozliczeniowych, wysokość współczynników korygujących oraz zasady ustalania tych współczynników, a także szczegółowe zasady obliczania wysokości opłaty określa załącznik do ustawy (art. 40d ust. 2). W przypadku, gdy opłata związana z realizacją jednego wniosku dotyczącego udostępnienia zbiorów danych w postaci elektronicznej lub z udostępnieniem materiałów zasobu niezbędnych do wykonania prac geodezyjnych lub prac kartograficznych objętych jednym zgłoszeniem, obliczona zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1 i 2, jest mniejsza od 30 zł, pobiera się opłatę w wysokości 30 zł (art. 40d ust. 4). Powyższego przepisu nie stosuje się w przypadku udostępniania wykonawcy prac geodezyjnych lub prac kartograficznych dodatkowych materiałów zasobu w trakcie wykonywania zgłoszonych prac geodezyjnych lub prac kartograficznych (art. 40d ust. 5). Wysokość należnej opłaty oraz sposób jej wyliczenia utrwała się w Dokumencie Obliczenia Opłaty (art. 40e ust. 1 zd. wstępne).

Kwestia udostępniania informacji z zasobu oraz odpłatności z tytułu czynności na zasobie zasługują na odrębne opracowanie. Przytoczone wyżej cytaty z tej części *Pgik* są natomiast niezbędne, by wykazać krzyżowe powiązania instytucji zgłoszenia, udostępniania materiałów i odpłatności.

• Spór ws. wysokości opłaty

Wróćmy jeszcze na chwilę do sytuacji uzgodnienia listy materiałów. Uzgodnienie i wydanie materiałów z PZGiK powinno nastąpić w 10 dni roboczych (art. 12 ust. 3) od dnia zgłoszenia prac geodezyjnych. Skoro wydanie materiałów z zasobu musi być poprzedzone pobraniem opłaty, to obliczenie opłaty i jej pobranie także musi się zmieścić w 10-dniowym terminie uzgodnienia i wydania materiałów z zasobu. Więcej, w tym terminie organ powinien także wydać stosowne licencje, o których mowa w art. 40c *Pgik*. Skoro obliczenie opłaty jest iloczynem odpowiednich stawek podstawowych, liczy-

by jednostek rozliczeniowych oraz współczynników korygujących lub sumą takich iloczynów w stosunku do uzgodnionych materiałów, a wysokość stawek podstawowych, wysokość współczynników korygujących oraz zasady ustalania tych współczynników, a także szczegółowe zasady obliczania wysokości opłaty określa załącznik do *Pgik*, to samo ustalenie opłaty powinno być wyłącznie czynnością rachunkową, na którą nie potrzeba dużej ilości czasu. I problemu nie ma. Powstaje on jednak w chwili powstania sporu co do wysokości opłaty.

Taki spór rozstrzyga się w drodze decyzji administracyjnej, w trybie i terminach określonych w kpa. Przypomnijmy: zgodnie z art. 35 § 1-3 i 5 kpa organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w postępowaniu odwoławczym – w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Organ raczej nie zdąży wydać stosownej decyzji administracyjnej w terminie umożliwiającym dotrzymanie terminu z art. 12 ust. 3 *Pgik*. Trzeba zatem przyjąć, że pomimo braku odpowiedniego przepisu, w terminie określonym w art. 12 ust. 3 *Pgik* nie mieści się przypadek sporu co do wysokości opłat za udostępnienie uzgodnionych materiałów z PZGiK. Terminy art. 35 kpa w tej konkretnej sy-

tuacji należy uznać za określone w przepisach o charakterze *lex specialis* (czyli mających pierwszeństwo zastosowania) wobec przepisu art. 12 ust. 3 *Pgik*. Co prawda w art. 35 § 4 kpa zastrzeżono, że przepisy szczególne mogą określać inne terminy załatwienia sprawy administracyjnej, ale termin z art. 12 ust. 3 *Pgik* nie jest terminem załatwienia sprawy administracyjnej, tylko dokonania uzgodnień i wydania materiałów z zasobu. Nie jest to zatem przepis szczególny w rozumieniu wskazanego art. 35 § 4 kpa.

Jako konkluzję końcową tej części rozważań można przyjąć tezę, że 10-dniowy termin, o którym mowa w art. 12 ust. 3 *Pgik* (a także inny, uzgodniony między organem i wykonawcą), ulega przedłużeniu o czas trwania postępowania administracyjnego dotyczącego rozstrzygnięcia sporu co do wysokości opłaty za udostępnienie materiałów z zasobu.

• Razem czy osobno

Sytuacja ulega dalszemu skomplikowaniu, gdy do sporu dochodzi na etapie uzgodnień listy materiałów zasobu. W takim przypadku należy rozważyć dwa rozwiązania. W jednym z nich rozstrzygnięcie co do listy materiałów zasobu oraz co do opłaty są względem siebie niezależne, w drugim – następują w ramach jednej decyzji.

Obydwa rozwiązania wydają się mieścić w ramach regulacji art. 40f ust. 1 *Pgik*. Przepis ten został bowiem skonstruowany za pomocą tzw. alternatywy łącznej (użyto spójnika „lub”). Alternatywa łączna oznacza, że dwa elementy powiązane ze sobą funkcją tej alternatywy mogą występować łącznie lub każdy z nich może występować oddzielnie. W przypadku alternatywy rozłącznej, wyrażanej spójnikiem „albo”, może występować wyłącznie jeden z takich elementów, drugi musi być wykluczony. Sformułowanie przepisu: „W przypadku sporu dotyczącego zakresu udostępnianych materiałów zasobu **lub** wysokości należnej opłaty, właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej wydaje decyzję administracyjną” oznacza zatem dopuszczenie wydania decyzji:

- 1) wyłącznie względem zakresu udostępnianych materiałów zasobu,
- 2) wyłącznie względem wysokości należnej opłaty,
- 3) łącznie zarówno względem zakresu udostępnianych materiałów zasobu, jak i wysokości należnej opłaty.

• Spór ws. zakresu materiałów

W przypadku pierwszego rozwiązania, po upływie terminu określonego w art. 12 ust. 3 *Pgik* i nieuzgodnieniu listy materiałów, organ wszczyna postępowanie admi-

Skoro wydanie materiałów z zasobu musi być poprzedzone pobraniem opłaty, to obliczenie opłaty i jej pobranie także musi się zmieścić w 10-dniowym terminie uzgodnienia i wydania materiałów.

nistracyjne w sprawie ustalenia zakresu udostępnianych materiałów zasobu. Wydaje się, iż jest to postępowanie prowadzone z urzędu. Zdarzeniem prawnym skutkującym obowiązkiem wszczęcia tego postępowania jest bezskuteczny upływ terminu dla dokonania uzgodnień, a nie wniosek strony o rozstrzygnięcie jakiegoś zagadnienia przez organ. Warto przypomnieć, że zgłoszenie prac geodezyjnych nie jest „podaniem” w rozumieniu art. 63 kpa, lecz wyrazem realizacji administracyjnoprawnego obowiązku nałożonego przez ustawę na wykonawcę prac geodezyjnych. Tym samym zgłoszenie prac geodezyjnych nie może spowodować wszczęcia postępowania administracyjnego.

Skoro postępowanie w sprawie ustalenia zakresu udostępnianych materiałów zasobu jest prowadzone z urzędu, organ musi zawiadomić wykonawcę, jako jedyną stronę takiego postępowania, o jego wszczęciu (realizując obowiązek z art. 61 § 4 kpa). Postępowanie to jest prowadzone na podstawie kpa (bez żadnych wyjątków) i kończy się decyzją administracyjną, która może być zaskarżona w drodze odwołania do organu II instancji. W przypadku gdy organem I instancji byłby starosta lub marszałek, organem II instancji jest wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego (art. 127 § 2 kpa w zw. z art. 7b ust. 2 pkt 2 *Pgik*). Gdy organem I instancji jest Główny Geodeta Kraju, wykonawcy przysługują wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy składany do GGK (art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 6 ust. 1 *Pgik*). Decyzja organu II instancji (oraz decyzja wydana przez GGK w ramach instytucji ponownego rozpoznania sprawy) jest ostateczna i wykonalna. Decyzja taka wiąże wykonawcę niezależnie od tego, czy zdecyduje się on zaskarżyć ją do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Taka decyzja (ostateczna) stanowi alternatywne zakończenie procesu uzgadniania listy materiałów zasobu i pozwala na przejście do etapu ustalenia opłaty (tu znowu może być spór) i do wydania materiałów.

W przypadku sporu co do zakresu udostępnianych materiałów zasobu nie ma możliwości wydania materiałów wcześniej niż przed ostatecznym zakończeniem postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 40f ust. 2 *Pgik* wniesienie odwołania od decyzji w sprawie ustalenia wysokości opłaty za udostępnianie materiałów zasobu nie wstrzymuje udostępnienia tych materiałów, pod warunkiem uiszczenia opłaty w wysokości ustalonej w zaskarżonej decyzji. Cytowany przepis pozwala na udostępnienie materiałów w przypadku niezakończonych ostatecznie sporu wyłącznie w zakresie sporu co do

10-dniowy termin, o którym mowa w art. 12 ust. 3 *Pgik* (a także inny, uzgodniony między organem i wykonawcą), ulega przedłużeniu o czas trwania postępowania administracyjnego dotyczącego rozstrzygnięcia sporu co do wysokości opłaty.

opłaty. Nie ma natomiast przewidzianej takiej możliwości przy sporze co do zakresu udostępnianych materiałów zasobu. Rozwiązanie to wydaje się oczywiste w kontekście zasady pierwszeństwa poboru opłaty przed wydaniem materiałów z zasobu. W przypadku bowiem sporu co do zakresu udostępnianych materiałów zasobu nie ma jeszcze ustalonego zakresu materiałów, dla którego można by naliczyć opłatę. Natomiast w tym drugim przypadku nawet spór nie musi wstrzymać wydania materiałów, skoro wykonawca zdecyduje się uiszczyć opłatę przed zakończeniem sporu, a ostateczne rozliczenie nastąpi po jego zakończeniu. Nie narusza to interesów wykonawcy, gdyż w przypadku wniesienia opłaty w zbyt dużej wysokości, będzie miał on prawo odebrać nadpłatę wraz z odsetkami ustawowymi (czyli liczonymi według kodeksu cywilnego).

Wejście w spór co do zakresu udostępnianych materiałów zasobu następuje po upływie terminu wskazanego w art. 12 ust. 3 *Pgik*. Po zakończeniu postępowania i wydaniu ostatecznej decyzji w przedmiocie zakresu udostępnianych materiałów zasobu ustalenie opłaty i wydanie materiałów nie jest już objęte żadnym terminem ustawowym. Wydaje się zatem zasadne przyjęcie, że czynności te powinny nastąpić niezwłocznie (o ile nie pojawi się kolejny spór, tym razem o wysokość opłaty).

• Spór ws. materiałów lub ws. opłaty

Drugie rozwiązanie przewiduje łączne rozpoznanie sporu dotyczącego zakresu udostępnianych materiałów zasobu lub wysokości należnej opłaty. Tak jak w pierwszym przypadku po bezskutecznym upływie terminu do dokonania uzgodnień dotyczących listy materiałów zasobu niezbędnych lub przydatnych do wykonania zgłoszonych prac organ wszczyna postępowanie, ale tym razem w sprawie zakresu udostępnianych materiałów zasobu i wysokości należnej opłaty. Następnie na podstawie własnego, ostatecznego stanowiska z uzgodnień

dokonuje ustalenia opłaty i wydaje Dokument Obliczenia Opłaty (DOO).

Czynność ta wydaje się niezbędna, gdyż ustawa wprost przewidziała, że naliczenie opłaty (nawet o charakterze wstępnym, bo zawsze może zaistnieć spór co do wysokości opłaty) może nastąpić wyłącznie w takiej formie. Ponieważ wystawienie DOO ustawa nie wiąże bezpośrednio z potencjalnym postępowaniem administracyjnym, należy przyjąć, że tego dokumentu nie wystawia się w ramach postępowania administracyjnego, lecz niezależnie od niego jako realizację obowiązku ustawowego.

W ramach zobrazowania tej różnicy można poprzez (fałszywą) analogię odwołać się np. do instytucji rodzinnego wywiadu środowiskowego, funkcjonującego w ramach systemu pomocy społecznej. Otóż zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej decyzją administracyjną o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia, z wyjątkiem przypadków wskazanych w ustawie, wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego. W ujęciu tej właśnie regulacji rodzinny wywiad środowiskowy jest elementem postępowania dowodowego w ramach postępowania administracyjnego. Tymczasem w regulacji cytowanego art. 40e *Pgik* DOO jest dokumentem tworzonym poza postępowaniem, który ma jednoznacznie zobrazować sposób ustalenia opłaty.

Na podstawie protokołu z uzgodnień (lub innej formy utrwalenia przebiegu lub ustaleń uzgodnień) oraz DOO, a także, jeśli zaistnieje taka potrzeba, innych dowodów organ w decyzji ustala zarówno zakres udostępnianych materiałów zasobu, jak i wysokość należnej opłaty. Wykonawca ma prawo odwołać się od obydwu ustaleń. Odwołanie od zakresu udostępnianych materiałów zasobu z automatu byłoby odwołaniem także od wysokości należnej opłaty. Odwołanie wyłącznie od wysokości należnej opłaty umożliwiłoby wykonawcy pobranie materiałów, o ile uiszczyłby wynikającą z decyzji, choć przez niego zaskarżoną, opłatę.

Skoro DOO jest dokumentem wystawianym poza postępowaniem admini-

stracyjnym, to skuteczne zakwestionowanie wysokości ustalonej opłaty w DOO spowoduje, że zarówno organ I, jak i II instancji, orzekając w tym zakresie, nie będą zobowiązane do wystawienia drugiego dokumentu DOO z opłatą ustaloną w ramach postępowania administracyjnego. Funkcję DOO przejmuje bowiem uzasadnienie decyzji administracyjnej.

Tak jak w pierwszym przypadku ostateczne zakończenie postępowania pozwala na wydanie materiałów z zasobu. Nie będzie tu natomiast już możliwości wszczęcia drugiego sporu, tylko o opłatę, gdyż sprawa została ostatecznie zakończona.

Tak samo jak w pierwszym przypadku *Pgik* nie narzuca żadnego terminu wydania materiałów z zasobu. Powinno to zatem nastąpić niezwłocznie, chyba że materiały zostały już wydane w trybie art. 40f ust. 2 *Pgik*. Pozostaje wtedy wyłącznie końcowe rozliczenie opłaty, jeśli została ona po decyzji organu I instancji pobrana w wyższej wysokości, niż ostatecznie ustalona przez organ II instancji. Wydanie materiałów z zasobu kończy procedurę zgłoszeniową *sensu largo*.

• Decydujący głos administracji

Przedstawiona analiza przyjętych rozwiązań normatywnych pozwala na podjęcie próby zdefiniowania instytucji „zgłoszenia prac geodezyjnych”. Możliwość ta wymaga jednak wcześniejszego odwołania się do instytucji PZGiK. W rozumieniu *Pgik* są to zbiory danych prowadzone na podstawie ustawy przez organy służby geodezyjnej i kartograficznej, utworzone na podstawie tych zbiorów danych opracowania kartograficzne, rejestry, wykazy i zestawienia, dokumentacja zawierająca wyniki prac geodezyjnych lub prac kartograficznych lub dokumenty utworzone w wyniku tych prac, a także zobrazowania lotnicze i satelitarne (art. 2 pkt 10). PZGiK służy gospodarce narodowej, obronności państwa, ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego, nauce, kulturze, ochronie przyrody i potrzebom obywateli. PZGiK, składający się z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, wojewódzkich zasobów geodezyjnych i kartograficznych oraz powiatowych zasobów geodezyjnych i kartograficznych, stanowi własność Skarbu Państwa i jest gromadzony w ośrodkach dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej (art. 40 ust. 1 i 2). Do zadań służby geodezyjnej i kartograficznej należy w szczególności prowadzenie PZGiK, w tym jego tworzenie, ewidencjonowanie i utrzymywanie oraz aktualizacja i udostępnianie danych (art. 7 ust. 1 pkt 3).

Instytucja zgłoszenia prac geodezyjnych staje się logicznym uzupełnieniem (albo

następstwem) konstrukcji PZGiK. Pozwala ona na monitorowanie prowadzonych prac geodezyjnych oraz wstępne oddziaływanie na potencjalne wyniki tych prac np. poprzez możliwość uzyskania odpowiedniej dokładności pomiaru poszczególnych obiektów „tworzących” bazy danych. Zrozumiałe też staje się poddanie wykonawców szczególnemu, administracyjnemu nadzorowi typu prewencyjnego.

Zgłaszanie prac geodezyjnych można rozpatrywać zarówno w rozumieniu węższym, jak i szerszym. Instytucja ta *sensu stricto* oznacza po prostu administracyjnoprawny obowiązek, realizowany pod groźbą sankcji karnej, poinformowania właściwego organu o zamiarze podjęcia prac geodezyjnych [2]. Instytucja ta *sensu largo* oznacza ponadto obowiązek poddania ocenie organu służby geodezyjnej i kartograficznej materiałów źródłowych postulowanych przez wykonawcę jako podstawa dla wykonania planowanych prac geodezyjnych. Ma ona charakter prewencyjny w tym znaczeniu, że już na etapie planowania prac geodezyjnych właściwy organ administracji publicznej ma możliwość kontroli tych prac poprzez ocenę potrzeby zgromadzenia określonego rodzaju i treści materiałów źródłowych niezbędnych do ich wykonania. Eliminuje także potencjalne zagrożenia wynikające z wykonywania prac geodezyjnych opartych na funkcjonujących w zasobie danych niepełniających aktualnych standardów.

Instytucja zgłoszenia prac geodezyjnych *sensu largo* jest bezpośrednio powiązana z instytucją udostępniania danych z PZGiK oraz z instytucją udostępniania danych z zasobu i poboru opłat za „czynności na zasobie”. Została ona oparta na zasadzie współdziałania wykonawcy prac geodezyjnych z organem służby geodezyjnej i kartograficznej. Uwzględnieniem jej publicznego charakteru jako narzędzia wykonania zadania publicznego w postaci prawidłowego prowadzenia PZGiK ustawodawca zagwarantował jednak organom służby geodezyjnej i kartograficznej decydujący głos w ustalaniu materiałów zasobu niezbędnych do wykonania określonych prac geodezyjnych.

Grzegorz Ninard

Radca prawny, zastępca dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu

Literatura

- [1] Ustawa z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, DzU z 2010 r., nr 193, poz. 1287 ze zm.;
- [2] Por. Grzegorz Lang: Komentarz do art. 12 *Pgik* – Prawo geodezyjne i kartograficzne; za: Lex Omega.

31 chętnych na kontrolę dopłat

Pod koniec marca odbyło się otwarcie ofert w przetargu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na realizację kontroli na miejscu metodą FOTO na terenie 16 województw. Zamówienie podzielono na 23 części. W postępowaniu 31 podmiotów złożyło łącznie 52 oferty. Kwota, jaką agencja gotowa jest przeznaczyć na realizację zamówienia, to 19,967 mln zł brutto. Jest to o ponad 5 mln zł więcej niż przed rokiem – 14,6 mln zł (dwa lata temu budżet wyniósł 15,5 mln zł, zaś trzy lata temu 18,2 mln zł). Jeśli we wszystkich częściach przetargu ARiMR wybierze propozycje najtańsze – kryteriami wyboru najkorzystniejszych ofert są cena (95%) oraz termin przekazania pakietów zwrotnych (5%) – to prace pochłoną 85% budżetu. W zeszłym roku łączna wartość wszystkich podpisanych umów sięgnęła 12,295 mln zł, co stanowiło 84% kwoty, jaką agencja gotowa była przeznaczyć na realizację zamówienia.

MGGP Aero i dwie uczelnie pozyskują dane teledetekcyjne

Biebrzański Park Narodowy rozstrzygnął przetarg na pozyskanie kompleksowego zestawu źródłowych danych teledetekcyjnych oraz ich analizę na obszarze Basenu Dolnego doliny Biebrzy. W postępowaniu wpłynęła tylko jedna oferta. Prace za 1,699 mln zł wykona konsorcjum w składzie: MGGP Aero z Tarnowa, Uniwersytet Łódzki oraz Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W ramach przetargu należy pozyskać: • zdjęcia pionowe, • chmurę punktów, • zdjęcia ukośne, • zdjęcia termalne, • zobrazowania hiperspektralne.

Rejestracja danych ma zostać w wykonana synchronicznie (w tym samym czasie) w okresie od 20 maja do 15 lipca br. Na podstawie powyższych danych źródłowych i towarzyszących im pomiarów naziemnych należy opracować rastrowe i wektorowe warstwy tematyczne i mapy wskaźników opisujące rozkład przestrzenny zjawisk przyrodniczych. Stanowić one będą podstawę do przeprowadzenia wielopłaszczyznowej analizy przyrodniczej.

DC

Fot. BPN (Piotr Tataraj)